

pinhorata, n. 5 l. 58 tit. 43 part. 5. — Et an condemnatus per sententiam, ut solvat indebitum, si illud solvat, repetere possit, et quando, gloss. l. 53 per text. ibi, tit. 14 part. 5. — Sententia an teneat non inspectis, neque visis verbis testamenti, n. 6 l. 1 tit. 2 part. 6. — an perficiatur ex verbo subaudito, ubi aliud verbum non potest intelligi, salva ratione recti sermonis, n. 5 l. 6 tit. 6 part. 6. — lata, expressa duplici causa, valet, licet una tantum sit vera, n. 2 in princ. l. 8 tit. 7 p. 6. — iudicis per quam privat executorem testamentarium ab officio exequendi, an sit necessaria, ut talis executor nolens voluntatem defuncti adimplere, lucrum aliquod ex testamento capere non possit, num. 2 l. 8 per text. ibi, tit. 10 part. 6. — an ex indicis indubitatis dari possit, aliquem creduliter damnando, n. 4 cum aliis ibi, l. 26 per text. ibi tit. 1 part. 7. — iudicis an requiratur quando vidit reum accusatum sine culpa, an verò debeat rem sic indiscussam relinquere, n. 9 ibid. — Et an ante sententiam proditor habeat rerum suorum dominium, et alienare possit, n. 2 et 5 l. 4 per text. ibi t. 2 part. 7. — Sententia non requiritur, ubi lex notat factum, dict. n. 5 in fin. — per quam maritus alicujus mulieris damnatur, ut Regi serviat in triremibus, an debeat executioni mandari, uxore sua reclamante, n. 4 l. 4 tit. 31 part. 7.

SENTENTIAE ARBITRORUM an sufficiant ad corroborandam consuetudinem, n. 8 l. 5 tit. 2 part. 1. — Sententia arbitri contra jus lata, si electus sit, ut iudicet secundum jus, an valeat, n. 4 l. 23 tit. 4 part. 5. — Sententiae arbitratorum, vel delegati, vel arbitratoris, debet dolo carere, quia hoc inest compromisso, licet non dicatur, n. 13 in dict. l. 23. — Sententia arbitri impediti per partes cognoscere aliqua de causa, an teneat, et an sit necessarium ibi opponere doli exceptionem, n. 4 l. 31 tit. 4 part. 5. — iudicis delegati, qui in veritate est iudex, sed illud ipse ignorat, an teneat, n. 5 l. 4 tit. 9 part. 6. — arbitratorum in diebus feriatis fieri non debet, et quid si partes postea illam ratam habuerint, n. 3 l. 52 tit. 4 part. 5. — arbitri corrupti pecuniis tenet, licet obstat exceptio, n. 4 l. 54 tit. 4 part. 5. — Sententiae arbitri, vel arbitratoris debent mitti in executionem per iudicem ordinarium, si a partibus petatur, n. 7 dict. l. 53 tit. 4 part. 5. — Sententia iudicis arbitri qualiter, et quibus servatis debeat ferri, n. 4 l. 107 t. 18 part. 5. — arbitri an transferat dominium, n. 1 quæst. 41 leg. 10 tit. 26 part. 4. — à iudice delegato lata ultra diem sibi præfinitum, an valeat, n. 5 l. 57 tit. 11 part. 5. — iudicis arbitri, an infamet, vel non, et quando, et in quibus, et an de consensu partium, n. 1 l. 1. 5 per text. ibi tit. 6 part. 7.

SENTENTIA AB INCOMPETENTI IUDICE lata, qui pronuntiat se competentem, an valeat, n. 1 l. 15 tit. 22 part. 5. — Sententia lata à iudice incompetenti, quem partes credunt esse suum iudicem, et in eo errant, an teneat, n. 2 dict. l. 15. — Neque refert, an in jure vel in facto errent ante, vel post litis contestationem, unus vel ambo, ibid. — et quid si iudex habeat in eos jurisdictionem, sed non usum jurisdictionis, ibid in n. 3 dict. l. 15. — Sententia ab incompetenti iudice lata, etiamsi

sit Rex, vel Imperator, an infamet, n. 1 l. 5 tit. 6 p. 7. — Et an et quando post sententiam super crimine latam remaneat delinquens, infamatus, gloss. dict. l. 5 per text. ibi.

SENTENTIA RESCINDITUR, VEL RETRACTATUR, VEL RETRAHITUR, VEL REVOCATUR. — Sententia lata an debeat rescindi per falsitatem instrumenti, quam falsitatem jam in causa principali allegavit, et nihilominus sententia lata fuit, n. 4 leg. 116 tit. 18 part. 5. — potest à iudice, qui illam dedit, revocari, quantum ad multam condemnato impositam, non verò quantum ad aliam pœnam, n. 2, 5 et 4 l. 4 t. 22 p. 5. — Et an istud iudex necessario facere teneatur, an si voluerit, dict. n. 5. — Et an istud procedat etiam si multa sit imposita ratione contumaciæ, vel delicti, n. 4 ibid. — Sententia lata per falsos testes, sive instrumenta, intra quantum tempus possit retractari, n. 7 l. 13 t. 22 part. 5. — pro aliquo cum justitiam non haberet, an rescindatur tamquam contra libellum lata, n. 1 leg. 16 t. 22 part. 5. — quæ transit in rem iudicatam, an retractetur pro instrumenta de novo reperta, n. 8 l. 19 tit. 22 part. 5. — quæ transit in rem iudicatam, an rescindatur, si postea instrumenta rescissoria reperiantur, si lata sit contra fiscum, minorem, vel ecclesiam, vel contra privatum, si petat restitutionem ex justa ignorantia, vel justum impedimentum, sive ille actor sit, sive reus, n. 9 leg. 19 tit. 22 part. 5. — Et quot tempus detur ad hanc restitutionem petendam contra sententiam, ibid. n. 1 et 12. — Sententia rescissa per integram restitutionem, consequitur quis rescissionem iudicii, et an iudex aliquid iudicare possit super prima causa, num. 8 l. 5 tit. 25 part. 5. — lata pro libertate concurrente dolo procuratoris, vel advocati, non retractabitur per restitutionem, et qualiter victo consulatur, n. 6 l. 1 t. 26 part. 5. — per falsos testes super aliam falsitatem, an possit peti quod rescindatur per vigessimum annum, compellendo victorem per viam denuntiationis Evangelicæ, si fuit falsitatis conscius, n. 5 leg. 2 tit. 26 part. 5. — an et quando possit rescindi superveniente probationum copia, n. 2 l. 53 tit. 14 part. 5. — Et quid si sit prolata inter personas, inter quas est prohibita donatio, n. 5 ibid.

SENTENTIA IN CAUSA MAJORIÆ, et an sententia noceat sequenti vocato ad majoriam, n. 4 l. 20 tit. 22 part. 5. — lata pro aliquo in qua fuerunt ei res adjudicatæ, ut bona majoriæ, an ille dicere possit res illas ex injusta sententia sibi fuisse datas, et sic dicat se posse eas alteri relinquere, tamquam liberas, dict. n. 4 in fin. — contra tenentem rem majoriæ, vel restitutioni subjectam, nocet ejus hæredi, vel successori, n. 3 quæst. 4 l. 10 tit. 26 part. 4. — contra possessorem majoriæ, an noceat aliis post eum venientibus, n. 2 l. 17 tit. 6 p. 6.

SENTENTIA MORTIS, intra quantum tempus debeat exequi, si est contra aliquem lata, n. 5 l. 5 tit. 27 part. 5. — mortis contra aliquem lata poterit exequi de nocte, et quando, n. 7 l. 5 tit. 27 part. 5. — mortis contra aliquem lata, quando suspendi debeat, n. 4 l. 11 tit. 31 part. 7.

SENTENTIA PRIVATIONIS NECESSARIA non est, ubi quis est ipso jure privatus, et ad quid sic, n. 3 l. 4 t. 2 p. 7.

SENTENTIA DECLARATORIA an sit necessaria in casibus in quibus contrahitur infamia ex ipso facto, n. 18 l. 4 per text. ibi, tit. 6 part. 7.

SENTENTIA CONFIRMATORIA lata per dominos de consilio, an per Regis supplicationem revocari possit, et quando, n. 1 l. 4 tit. 24 part. 5. — confirmatoria in curia Regis, quando ibidem venit de gradu in gradum, et ibi lis cœpta non fuit, si ab ea fuerit Regi supplicatum, an hoc non obstante mandari possit executioni, n. 2 l. 4 tit. 24 part. 5. — Et an à sententia confirmatoria, cui una alia tempore cessit, possit supplicari, si lata fuit in curia Regis, ibid.

SENTENTIA PRIMA, ET SECUNDA. — Et sententia secunda lata contra primam, quæ jam transierat in rem iudicatam, an valeat, n. 5 leg. 15 tit. 14 part. 5, et n. 2 l. 13 tit. 22 part. 5. — Sententia prima si sit condemnatoria, secunda in causa appellationis absolutoria, vel è contra, qualiter tunc formetur sententia, n. 5 l. 110 tit. 18 p. 5. — prima, si nulla sit, qualiter pronuntiabitur in secunda appellatione, n. 5 l. 110 tit. 18 part. 5. — prima lata purè, si postea in eadem sententia apponatur conditio, an valeat talis appositio, n. 2 l. 5 tit. 22 part. 5. — secunda, an teneat contra primam quæ transit in rem iudicatam, si ad secundam ex nova instantia fuit revertum, et quando, n. 1 et 2 l. 15 tit. 22 part. 5. — Quod extenditur, etiamsi secunda sententia proferatur de consensu partium, dict. n. 2 in princ. — Et quid si contra primam sententiam, quæ transit in rem iudicatam opponatur de injustitia ipsius, dict. n. 2.

SENTENTIA DIFFINITIVA, et post sententiam diffinitivam aliquando de causa cognoscitur, n. 1 l. 14 t. 14 p. 5. — diffinitiva qualiter, et sub quibus verbis fieri debeat, n. 1 et 2 l. 109 per text. ibi, tit. 18 part. 5. — merè diffinitiva quæ dicatur, n. 4 leg. 2 tit. 22 part. 5. — diffinitiva ferri potest contra reum contumacem, etiam lite non contestata jure regio, et quid de alio jure, n. 2 l. 10 t. 22 p. 5, et n. 2 l. 11 t. 23 p. 5.

SENTENTIA INTERLOCUTORIA dicitur omnis jussus iudicis pendente lite, n. 4 l. 2 t. 22 p. 5. — Et an commissio citationis cum tenore ipsius dicatur sententia interlocutoria, n. 4 dict. l. 2. — Sententia interlocutoria dicitur, quæ fertur à iudice super appellatione ab interlocutoria saltem respectu partium, ibid. — Et idem est in pronuntiatione super desertione appellationis, seu lata observatione iudicii, ibid. — Et an ista habeat vim diffinitivæ, ibid. — Et quid dicatur sententia interlocutoria diversis modis explicat, dict. n. 4. — Sententia interlocutoria quæ continet aliquid dari, vel fieri, licet interlocutoria sit, habet vim diffinitivæ, dict. n. 4. — habens vim diffinitivæ, an debeat regulari secundum naturam diffinitivæ, ibid. — Et an talis interlocutoria dicatur merè diffinitiva, ibid. in dict. n. 4 in fin. — Sententia interlocutoria largè loquendo dicitur diffinitiva illius articuli, ibid. — non est necesse, quod feratur in scriptis, n. 5 dict. l. 2 t. 22 p. 5. — à iudice lata, quodcumque velit ante diffinitivam sententiam illam poterit revocare, et an in revocatione justa causa debeat intervenire, et an post citari debeat, n. 6 dict. l. 2. — an et quando ab ea appellari possit, n. 1, 2 et 5 l. 15 tit. 25 part. 5. — Et

T. V.

quid si interlocutoria sit de torquendo aliquo, ibid. in n. 2.

SENTENTIA INTER ALIQUOS lata, et sententia lata pro defuncto prodest hæredi, n. 14 l. 19 tit. 22 part. 5. — lata per prædecessorem contra prætendentem jus ad beneficium, an prosit successori in beneficio, n. 15 dict. l. 19. — inter aliquos lata, alii etiam scienti litem agitari, non præjudicat, nisi ille citatus ad causam fuerit, et quando, n. 2 l. 20 tit. 22 part. 5. — contra aliquem lata, an aliis præjudicet, n. 4 dict. l. 20, ubi illud exemplificat diversimodè. — Et an talis sententia comprehendat complices, sive auxiliantes, et quid in causis criminalibus, ibid. — Sententia an noceat sequenti vocato ad majoriam, dict. n. 4. — lata contra hæredem, an noceat fideicommissario, et quando, dict. n. 4. — lata contra prædecessorem in uno casu non præjudicat sequenti vocato, ibid. in dict. n. 4. — lata pro aliquo in qua fuerunt ei res adjudicatæ, ut bona majoriæ, an ille dicere possit res illas ex injusta causa sibi fuisse datas, et sic dicat, se posse eas alteri relinquere, tamquam liberas, dict. n. 4, dict. l. 20 t. 22 p. 5. — lata contra unum ex reis debendi præjudicat aliis, et an lata contra unum ex reis credendi noceat aliis, ibid. n. 5 et 6 dict. l. 20. — lata pro uno ex correis, an prosit altero, n. 7 ibid. — lata contra eum, qui alicui rem pignorerat sub re pignorata à creditore sciente, et non contradicente, an ei præjudicet, n. 8 l. 20 tit. 22 part. 5. — Et quando talis sententia lata contra debitorem super proprietate pignoris præjudicet, et creditori scienti, et tacenti, ibid. — lata pro uno ad hoc, et noceat aliis requiritur sententia illorum, quibus nocere potest, etiamsi contendatur de libertate, ibid. in n. 18. — super libertate, vel servitute nocet alii æque principale jus prætendenti, si scivit causam agi, quomocumque pronuntiatum sit, n. 19 ibid. — Et idem in sententia lata super subjectum contra subjectum ad alicujus petitionem, quæ nocet domino, si illud sciverit, n. 20 ibid. — Sententia lata pro filio contra patrem, vel matrem nolentes illum in filium recognoscere, nocet aliis omnibus de parentela, ibid. n. 22. — lata pro uno, an noceat aliis in servitute constituenda, vel in jam constituta, n. 2 l. 24 tit. 22 part. 5. — lata contra socium in aliqua re, an noceat aliis ibidem jus habentibus, n. 5 dict. l. 24. — in favorem accusati de adulterio, an prosit mulieri quæ dicitur adultera, et quando, n. 5 dict. l. 24. — lata pro mandatario, an prosit mandanti, dict. n. 5 dict. l. 24 tit. 22 part. 5. — etsi transiverit in rem iudicatam, ab ea potest appellari per tertium cujus interest, et prætendi jus in re, et an in hoc casu sententia lata pro tertio appellante prosit victo, n. 1 l. 4 tit. 25 part. 5. — Et an durante tertii appellatione sententia mittatur in executionem contra victum, ibidem. — Sententia lata contra tenentem rem majoriæ, vel restitutioni subjectam nocet ejus hæredi, vel successori, n. 5 quæst. 4 l. 10 tit. 26 part. 4. — lata in favorem rei principalis prodest fidejussori, et quando, n. 4 l. 15 tit. 12 part. 5. — lata contra possessorem majoriæ, an noceat aliis post eum venientibus, n. 2 l. 17 tit. 6 part. 6.

SENTENTIA PRO LIBERTATE, dote, matrimonio, vel pro

83

testamento lata valet si iudices sint in hoc pares, n. 5 l. 18 tit. 22 part. 3. — Et quod si talis sententia sit evidenter iniqua, ibid. — Et quod sit in hoc ratio, ibidem in n. 4. — Et si causa favorabilis non sit, et iudices sint pares, tenebit sententia in favorem rei lata, et quid in hoc hodie servetur per leges noviores, ibidem n. 5. — Sententia lata super libertate vel servitute nocet aliæque principale jus prætendenti, si scivit causam agi, quomodocumque pronuntiatum sit, n. 49 l. 20 tit. 22 part. 3. — Et idem est in sententia lata super subiectione contra subiectum ad alicujus petitionem quæ nocet domino, si illud sciverit, ibidem in n. 20. — Sententia lata pro libertate concurrente dolo procuratoris, vel advocati, non retractabitur per restitutionem, et qualiter victo consulatur, n. 6 l. 4 tit. 26 part. 5.

SENTENTIA pro, vel contra matrimonium lata, quæ transivit in rem iudicatam, an per secundam sententiam retractari possit, n. 4 l. 13 tit. 22 part. 3. — lata pro matrimonio, et tunc in hoc erant appellationes, et iudex unam elegit, et postea Papa in hoc decisionem dedit, an revocetur prima sententia, ibid. — Et an idem sit dicendum in matrimonio spirituali, quod est in carnali, ibidem in dict. n. 4. — Sententia lata pro matrimonio, dote, vel testamento valet, si iudices sint in hoc pares, n. 5 l. 18 tit. 22 part. 3. — Et quod si talis sententia sit evidenter iniqua, ibid. — Et quod sit in hoc ratio, n. 4 ibid. — Et si causa favorabilis non sit, et iudices sint pares, tenebit sententia in favorem rei lata; et quid in hoc hodie servetur per leges noviores, ibid. in n. 5.

SENTENTIA excommunicationis, sive justa, sive injusta debet timeri, et injustè excommunicatus meretur quoad Deum, n. 2 l. 20 tit. 9 part. 4. — excommunicationis lata contra canonem tenet, lata verò contra formam hominis non, n. 4 dict. l. 20. — regulariter per appellationem non suspenditur; limita in duobus casibus, de quibus per n. 5 l. 21 tit. 9 part. 4. — ad modicum tempus alicui relaxata, fortè, ut testificet, an eo tempore valeat appellare, ibid. in fin.

SENTENTIA contra ecclesiam indefensam lata, legitime tamen citata, an teneat, et quid in republica, vel minore, n. 5 l. 4 tit. 23 part. 5. — lata ex falsis probationibus dolo producentis contra ecclesiam, minorem, vel absentem, est ipso jure nulla, n. 3 l. 4 tit. 26 part. 5. — lata contra fiscum indefensum, et sine avvocato, non tenet, et an idem sit, si eodem modo detur contra ecclesiam, n. 5 l. 19 tit. 8 part. 5.

SENTENTIA EXECUITUR, vel executioni mandatur, vel in executionem mittitur, et sententia lata contra rem mittitur in executionem contra emptorem illius rei, si erat litigiosa, n. 5 l. 13 tit. 7 part. 5. — Et an in hoc sit differentia, an sciens, vel ignorans emerit, ibidem. — Sententia an debeat mitti in executionem contra socium non appellentem durante appellatione sui consocii, n. 4 leg. 3 tit. 25 part. 5. — non debet mitti in executionem contra aliquem, si iste ab avversario suo comparere fuit impeditus, n. 2 l. 12 tit. 25 part. 5. — Et an pactum à partibus factum ut à sententia non possit appellari, valeat; et de hoc vide gloss. l. 13 ibid. — Sententia in

uno loco lata, an possit mitti in executionem in loco alio, scilicet originis, n. 2 l. 4 tit. 27 part. 3. — Sententia iudicum inferiorum, an possint mitti in executionem per iudices majoris, ibid. in num. 5. — Sententia à qua fuit appellatum, si à iudicis appellationis confirmetur, quis eam in executionem mittet, n. 3 l. 1 t. 27 p. 3. — an possit executioni mandari per iudicem, qui alias erat iudex rei condemnati sine litteris iudicis condemnantis, n. 5 dict. l. 1. — an dicatur habere semper executionem paratam, dict. num. 5. — in quibus bonis debeat mitti in executionem, gloss. l. 3 tit. 27 part. 5. — qualiter debeat in executionem mitti, si sit lata contra plures, etiam in causa criminali, num. 1 et 2 l. 4 t. 27 part. 5. — Et quid si lata sit contra duas universitates, vel contra Abbatem et Capitulum, qualiter teneat, dict. n. 2 dict. l. 4. — Et an tunc possit contra quemlibet in solidum agi, si à principio ita obligati erant, n. 5 leg. 4 t. 27 part. 5. — Sententia intra quantum tempus debeat exequi de omni jure, n. 1 per text. ibi, l. 5 tit. 27 p. 5. — Et an iudex ex causa possit tempus minuire, sive augere, ibid. — Et quid in sententia mortis contra aliquem lata, ibid. in n. 5. — Sententia mortis contra aliquem lata poterit exequi de nocte, et quando, num. 7 leg. 3 tit. 27 part. 5. — an et quando possit exequi in re alteri pignorata, n. 5 et 6 l. 38 tit. 13 part. 5.

SENTENTIATUS ad mortem, statim debet talis sententia in executionem mitti, quando transivit in rem iudicatam, n. 5 l. 5 tit. 27 part. 3.

SEPARATIM si aliqui consentiant in re communi pluribus, ut singulis, an illud valeat, n. 5 l. 10 tit. 31 p. 5.

SEPELIRI an possit mulier prægnans in loco sacro, vel an prius scindi debeat, n. 2 leg. 14 tit. 10 part. 4. — in ecclesia debet quilibet mortuus, et quid de consuetudine, n. 7 l. 4 tit. 11 part. 1. — Sepelire mortuos, an teneant religiosi, et quid si iubente Episcopo loci, n. 9 per text. ibi, leg. 2 tit. 12 part. 4. — Sepeliri non debet fidelis in loco privato, etiam eo volente, sed in cœmeterio, n. 4 leg. 2 tit. 13 part. 4. — Sepelire mortuos quis teneatur, n. 1, 2 et 3 leg. 3 tit. 13 part. 4. — an possint laici, dict. n. 3. — Sepeliri an possit quis in sepulchro alterius eo invito, et quid in necessitate, n. 2 l. 4 t. 15 p. 4. — ubi debeat quilibet mortuus, n. 1 cum aliis ibi, l. 5 t. 15 p. 4. — ubi debeat parochianus duarum ecclesiarum, n. 2 d. l. 5. — potest quilibet ubi voluerit, sive masculus, sive femina sit, et quid de filiofamilias, n. 3 dict. l. 5. — non debet quis in loco privato, n. 13 et 14 dict. l. 5. — Sepelientes scienter excommunicatum, vel usurarium, vel aliter ab ecclesia ejectum, qua pena feriuntur, n. 6 l. 10 t. 15 p. 4. — Sepeliri an debeat in ecclesia contemnens per annum confessionem; et quid si non contempsit, sed sine confessione decessit, d. n. 6. — Et quid si post contemptum ostendit signa contritionis, ibidem. — Sepeliri non debet in regno ille, qui extra regnum fuit mortuus, si in vita sua ibidem commorare non poterat, n. 8 l. 2 tit. 28 part. 2. — non debent leprosi in cœmeterio aliorum communi, n. 8 l. 7 tit. 2 part. 4.

SEPTENARIJ numeri excellentias, n. 4 in proœm. 4 p. — Septenium, quod desideratur ad validitatem sponsalio-

rum, an debeat esse completum, et an ibidem suppleat discretio, n. 4 l. 6 tit. 4 part. 4.

SEPULCHRA potest quilibet facere in re sua propria, et tunc extraneus non admittitur, n. 4 l. 1 tit. 13 part. 4. — Sepulchrum, v. in verbo SEPULTURA.

SEPULTURA an detur mortuis tempore interdicti, n. 2 et 3 ad fin. l. 13 tit. 9 part. 4. — quando possit vendi, et quando non, n. 5 l. 4 t. 15 p. 4. — non potest eligi ab aliquo in loco privato, n. 4 l. 2 t. 15 p. 4. — Sepulturam propriam potest habere quis in alia ecclesia de consensu Episcopi, n. 2 l. 4 tit. 13 part. 4. — Sepultura ubi quibuslibet mortuis danda sit, n. 4 cum aliis ibi, l. 5 tit. 15 part. 4. — majorum quæ sit, n. 4 dict. l. 5 t. 15 part. 4. — potest à quocumque in quacumque ecclesia eligi, et quid in filiofamilias, n. 5 d. leg. 3 t. 13 p. 4. — Sepulturam quis eligere alibi non potest, si in contemptum suæ ecclesiæ fecerit, qui contemptus semper præsumitur, ibidem n. 6. — Sepultura potest de consensu Episcopi eligi in capellis, seu in ecclesiis non habentibus populum, n. 43 dict. l. 5. — à fidei eligi non debet in loco privato, num. 14 ibidem. — an debeat dari, et ubi criminosis, et an ipsi eligere eam possint, n. 3 l. 8 per text. ibi, t. 15 p. 4. — ecclesiastica quibus denegetur, gloss. l. 8, 9 et 10, et n. 6 dict. l. 10 tit. 15 p. 4. — Et an in sepultura, vel monumento jam constructo possit per pactum taxari numerus sepeliendorum, n. 2 l. 13 tit. 31 part. 5. — Et quid si antequam cœmeterium construatur, sit per pactum conventum, ut ubi nullus sepeliatur, an valeat pactum, dict. num. 2 dict. l. 13. — Sepultura, et an liceat aliquid ecclesiæ relinquere gratia sepulturæ, num. 3 l. 10 tit. 9 part. 6. — Et de pœna frangentium sepultas, gloss. l. 12 per text. ibi, tit. 9 part. 7. — Sepultura an sit deneganda debitori alicujus mortuo ad petitionem sui creditoris, donec sibi satisfaciatur, et quid si illud faciat cum iudicis auctoritate, n. 4 l. 13 per text. ibi, tit. 9 part. 7.

SEQUESTRA an habeat possessionem rei sibi sequestratæ, et quando, n. 2 l. 4 t. 9 part. 3. — an possit recipere salarium à partibus, cum ab eis rei in sequestro accipit, dict. n. 2 dict. l. 1. — Et quid si sequestro non fiat à partibus, sed per iudicem, an sequestro sit constituendum salarium, ibidem. — Sequester debet rem custodire, et ex ea fructus percipere, et exercere utiles actiones, et præsentabit, si jus patronatus sibi fuerit sequestratum, n. 3 dict. l. 1. — non habet plus potestatis, quam quantum conventio deponentium sibi tribuit, ibidem in n. 4 dict. l. 1 tit. 9 part. 4. — utrum possit esse ipsemet iudex, n. 14 in fin. ibid. — non potest sequestro deponere nisi ex justa causa, et iudice interveniente, n. 4 l. 2 tit. 9 part. 3.

SEQUESTRATIO facta in castro alicujus, dominus cuius est castrum, illud occupare per vim, sine vi non potest, n. 4 l. 30 tit. 18 part. 2. — omni iurè prohibita est, sive de rebus mobilibus, sive immobilibus, sive iuribus, sive in spiritualibus, gloss. in proœm. tit. 9 part. 5. — Et quæ sit de hoc ratio, ibidem. — Sed an idem sit, si pars petat descriptionem fieri, ut sciatur quantitas, ibi. — Sequestratio eo quod possidens est suspectus, fieri debet præcedente causæ cognitione, si tamen fuga instruere-

tur, necessaria non est citatio, n. 5 l. 1 tit. 9 part. 3. — an fiat ex eo, quod post appellationem quis consumit fructus rei in proprios usus, n. 7 l. 4 tit. 9 part. 3. — fieri debet in rebus servi, cum inter dominum et servum est lis super statu suo, et quando, n. 12 l. 1 tit. 9 part. 3. — an possit, et debeat fieri penes plures, vel in unum tantum, n. 13 dict. l. 1 tit. 9 part. 3. — cum à iudice fit, qui homines ad eam eligendi sint, et quid si à partibus fiat sequestratio, n. 14 dict. l. 1. — Et an iudex possit aliquem compellere ad acceptance sequestri, et quid si adsit causa, dict. n. 14. — Sequestratio an fieri possit penes ipsum proprium iudicem, dict. n. 14 in fin. dict. l. 1 t. 9 part. 3. — an habeat locum, quando usus-fructuarius cavere non potest, n. 5 l. 20 tit. 31 part. 3.

SEQUESTRUM non debet reddi nisi iudice iubente, n. 2 l. 2 tit. 9 part. 3. — Et vide de materia sequestri supra in verbo SEQUESTRATIO.

SERMONES ubi sint faciendi, gloss. per text. ibi, in l. 43 t. 3 part. 4. — quales esse debeant, id est, loquutiones cujuscumque, n. 4 et 2 per text. ibi, l. 1 tit. 4 part. 2.

SERO quando dicatur, n. 4 l. 6 tit. 29 part. 7, et n. 11 l. 8 tit. 31 part. 7.

SERPENS, et de multis generibus serpentum, n. 7 l. 25 tit. 13 part. 7.

SERVIRE nemo potest duobus dominis, n. 6 per text. ibi, in l. 3 tit. 26 part. 4.

SERVITIA imposita per Regem debent ab omnibus, et etiam à Baronibus dari, n. 5 l. 22 tit. 13 part. 2. — Servitium si detur Principi, an possit illud fieri per substitutum, n. 6 l. 4 tit. 20 part. 5. — regium à quo nobiles sunt exempti, an ex redditibus publicis solvi possint, n. 3 in fin. l. 10 tit. 28 part. 3. — Servitia indebita si à vassallis petantur, illa per metum extorta creduntur, n. 2 l. 6 tit. 25 part. 4. — Servitium an teneatur offerre vassallus domino si illud à domino sibi non denuntiatur, et quando sic, n. 2 l. 9 tit. 25 part. 4. — si nolit prestare vassallus, an feudo privari possit, n. 4 dict. l. 9. — licet sit extraneum à natura feudi, valet tamen, debetque à vassallo adimpleri, n. 6 l. 2 tit. 26 part. 4. — Servitia si à feudatario limitata promittantur, tunc speciale iuramentum requiritur; et quid si servitia limitata promittantur, an et tunc juretur fidelitas, n. 4 l. 4 tit. 26 part. 4. — et an obses teneatur ad aliqua servitia, n. 9 l. 5 t. 13 part. 5.

SERVITUS an veniat in consideratione respectu pœnitentiæ injungendæ, glos. l. 23 tit. 4 part. 1, et n. 3 in proœm. tit. 5 p. 4. — Servitus est vilitas mundi: quoad Deum tamen omnis macula servitutis puritate morum abluatur, n. 4 in proœm. tit. 5 part. 4. — Servitus quasi dicitur non posse à certo loco evadere, num. 5 l. 2 t. 5 part. 4. — quæ impedit redditionem debiti, in quo maritus seipsum vendendo imposuit, an et quando propter eam uxor maritum à tali servitute extrahere, et liberare possit, num. 6 leg. 4 tit. 5 part. 4. — mortalitati æquiparatur, n. 1 l. 2 tit. 34 part. 7. — ædificiorum probatur spatio longi temporis, si habet causam continuam, num. 5 l. 29 tit. 16 part. 5. — an possit præscribi in illis rebus, quæ sunt in usu publico, n. 4 l. 7 tit. 29 part. 5.